

Παρέμβαση

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ | ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011 | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12, Β' ΕΚΔΟΣΗ | WWW.EPDA.GR

Το διοικητικό συμβούλιο του ΔΣΑ στην υπηρεσία των τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών

Υστερα από «διαβουλεύσεις» μεταξύ του Υπουργού Δικαιοσύνης, εκπροσώπου της κυβέρνησης, με τους δικηγορικούς συλλόγους (τους Παξινό, Βερβεσό, Σχινά και Ζαφειρόπουλο) δόθηκε στη δημοσιότητα το «προσχέδιο» νόμου για το «άνοιγμα του επαγγέλματος», το οποίο παρουσιάστηκε μάλιστα ως επιτυχία. Ας δούμε όμως κάποιες πτυχές αυτού του προσχεδίου νόμου :

1. Αίρονται οι γεωγραφικοί περιορισμοί: ο δικηγόρος θα δύναται να παρίσταται σε όλα τα αστικά δικαστήρια της επικράτειας. Έως σήμερα ο δικηγόρος μπορούσε να παρίσταται μόνον σε όλα τα ποινικά δικαστήρια της χώρας ενώ οι γεωγραφικοί περιορισμοί τίθονταν προκειμένου η δικηγορική ύλη να διανέμεται κυρίως στους δικηγόρους του τοπικού δικηγορικού συλλόγου. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλιζόταν η οικονομική επιβίωση και του δικηγόρου των μικρότερων πόλεων. Αυτή η τροποποίηση σε συνδυασμό με τη δυνατότητα που δίνει άλλη τροποποίηση για την ίδρυση δικηγορικών εταιρειών με μέλη από διαφορετικούς δικηγορικούς συλλόγους δίνει τη δυνατότητα της διείσδυσης των δικηγορικών εταιρειών με τα λεγόμενα «υποκαταστήματα» στις τοπικές κοινωνίες και στην άντληση νέας πελατείας.

Συνεπώς οι γεωγραφικοί περιορισμοί δεν αίρονται για να εξυπηρετήσουν τον πολίτη ή τον δικηγόρο αλλά στόχο έχει την εξάπλωση των δικηγορικών εταιρειών, που μοιραία θα οδηγήσει στην υπαλληλοποίηση πολλών συναδέρφων.

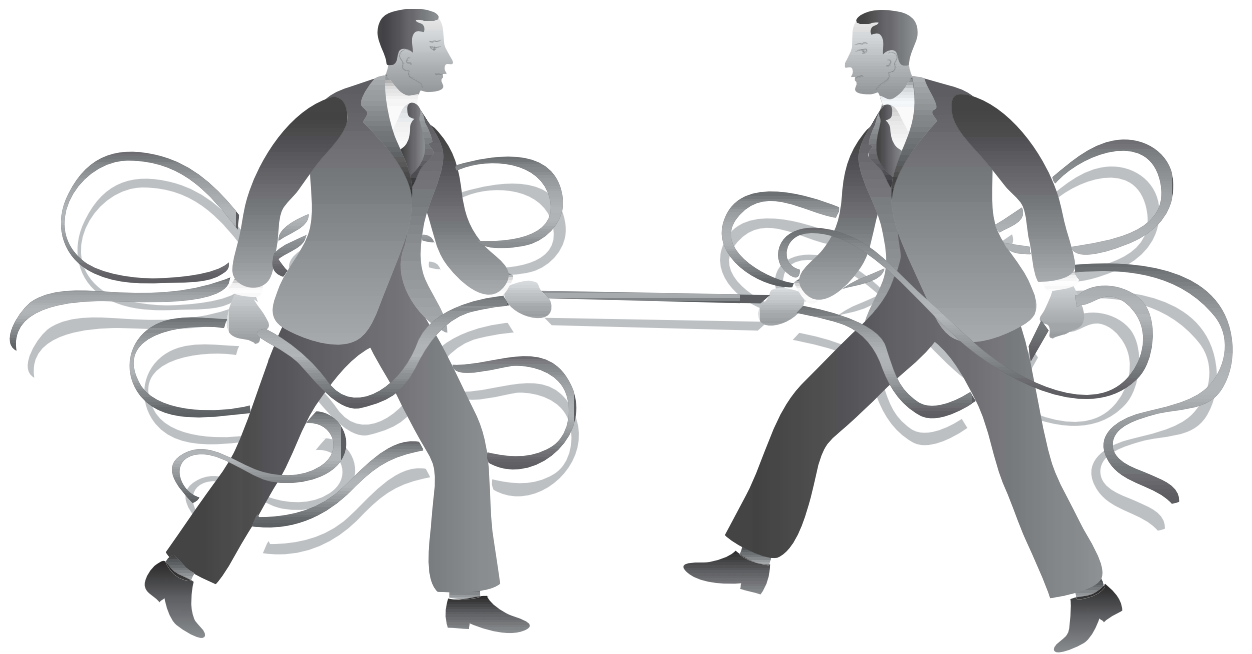
2. «Τα της αμοιβής του δικηγόρου ορίζονται ελεύθερα με έγγραφη συμφωνία...». Καταργείται το γραμμάτιο προείσπραξης, δηλαδή η κατώτερη αμοιβή και «εκτίθενται» στις διαθέσεις των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών οι συνάδερφοι που αμοιβόνται «με το κομ-

μάτι». Ετσι σε λίγα χρόνια οι παραστάσεις για την άρση προσημείωσης θα αμειβονται με 50 Ευρώ, ίσως και λιγότερα αφού θα ορίζεται με έγγραφη συμφωνία, την οποία θα επιβάλλει ο ισχυρότερος της «διαπραγματεύσεως», δηλαδή η τράπεζα, η ασφαλιστική εταιρεία κλπ. Πρωταρχικός στόχος του «ανοίγματος» είναι η ενίσχυση των εταιρειών και του κεφαλαίου μέσω της μείωσης του κόστους στην παροχή νομικών υπηρεσιών.

Με πρόσημα την ανταγωνιστικότητα καταργούν την κατώτερη αμοιβή και καταδικάζουν τον μεγάλο όγκο των συναδέρφων σε αμοιβές πείνας προκειμένου να εξασφαλισθεί η οικονομική επιβίωση. Την ίδια ώρα αυξάνουν τα παράβολα για την υποβολή μήνυσης, καθώς και τα παράβολα των διοικητικών δικαστηρίων και δυσχεραίνουν την προσφυγή του πολίτη στη δικαιοσύνη.

3. «Ο δικηγόρος ... υποχρεούται να προκαταβάλει ... ποσοστό 10 % ...» Με αυτόν τον τρόπο μετακυλίεται το κόστος της ασφαλιστικής εισφοράς από τον «διάδικο» στον δικηγόρο, αφού θα θεωρείται «έξοδο του δικηγόρου». Με την απεξάρτηση άλλωστε του ποσοστού της εισφοράς από το ύψος της αμοιβής, τυχόν μετακύλιση αυτής στον πελάτη θα θεωρείται ως «εισφορά υπέρ τρίτου» και συνεπώς αντικοινωνική. Ετσι βέβαια υπονομεύονται και όλοι οι κοινωνικοί πόροι που έχουν θεσπισθεί υπέρ των ασφαλιστικών μας ταμείων.

Η ηγεσία του ΔΣΑ (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Σχινάς και τα παρακολουθήματά τους) από την αρχή επέλεξε τον δρόμο της συναίνεσης και του συμβιβασμού με τις επιλογές της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-Ε.Ε. μέσω των δήθεν «διαπραγματεύσεων» με τον Υπουργό Δικαιοσύνης που ψήφισε το μνημόνιο. Δεν αντέδρασε όταν επιβλήθηκε την 1η Ιουλίου 2010 ΦΠΑ 23 % παρά τις αντί-

θετες διαβεβαιώσεις στις οποίες αρκείτο τότε. Δεν αντέδρασε ούτε στην κοροϊδία. Αντιθέτως, αφού διέσπασε την ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων, εμπόδισε κάθε αμεσοδημοκρατική διαδικασία. Σήμερα προσφέρει υπηρεσία στις τράπεζες και στις ασφαλιστικές εταιρείες καταργώντας την κατώτερη δικηγορική αμοιβή και τη δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης σε πλήθος συναδέρφων.

4. Προκειμένου να πείσει η ηγεσία του ΔΣΑ ότι είναι «άξιος συνομιλητής» του Υπουργείου Δικαιοσύνης διέσπασε και πάλι την Ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων και διαφοροποιήθηκε ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας από όλους τους υπόλοιπους συλλόγους ενώ δεν συγκαλείται καν Γενική Συνέλευση. Με αυτόν τον τρόπο η ηγεσία του Δ.Σ.Α. ουσιαστικά βάζει την υπογραφή της σε ένα προσχέδιο νόμου που καταργεί τις ελάχιστες αμοιβές, που οδη-

γεί στην υπαλληλοποίηση με αμοιβές πείνας και στην ανέχεια μεγάλου όγκου των συναδέρφων, ενώ δεν εξασφαλίζει ούτε τις ασφαλιστικές εισφορές, βάζοντας ταφόπλακα στην άσκηση του λειτουργήματος, όπως το γνωρίζαμε έως σήμερα.

Συνάδερφοι, σε μία εποχή που η κυβέρνηση των ΠΑΣΟΚ-Ε.Ε.-ΔΝΤ με την αντιλαϊκή πολιτική τους επιτίθεται στο εισόδημα των εργαζομένων, που μειώνεται η αγοραστική δύναμη του πολίτη, που καταργούνται δικαιώματα στην εργασία και στην αξιοπρεπή ζωή, που δυσχεραίνεται η πρόσβαση του πολίτη στη δικαιοσύνη (ενώ δεν προβλέπεται η παροχή νομικής συνδρομής στους μη έχοντες και κατέχοντες), η ηγεσία του ΔΣΑ αποφάσισε να συμπορευτεί με την κυβέρνηση και τις τράπεζες, με το μνημόνιο και τις ασφαλιστικές εταιρείες σε βάρος των συμπεφροντών των συναδέρφων και να βάλει την υπογραφή της σε ένα προσχέδιο νόμου που οδηγεί στην έξοδο από το επάγ-

γελμα χιλιάδες συναδέρφους.

Αυτή η ηγεσία συναίνεσε χθες στην επιβολή ΦΠΑ, συναίνει σήμερα και στο λεγόμενο «άνοιγμα του επαγγέλματος».

Οι Παξινός, Βερβεσός, Ζαφειρόπουλος και Σχινάς «συνεχίζουν το διάλογο με το Υπουργείο» και ως σύγχρονοι απεργασπότες δεν συμμετέχουν ούτε στην Ολομέλεια ούτε στις κινητοποιήσεις της διευκολύνοντας το «έργο» της κυβέρνησης και της τρώϊκας. Μόνον οι ΔΣΑθήνας και Πειραιώς απέχουν από την Ολομέλεια και τις κινητοποιήσεις που αυτή αποφασίζει. Το Δ.Σ. του ΔΣΑ στις 19 Ιανουαρίου αποφάσισε με τη ψήφο των Παξινού-Βερβεσού-Ζαφειρόπουλου και Σχινά τη συνέχιση των «διαβουλεύσεων» χωρίς να τολμούν καν να συγκαλέσουν Γενική Συνέλευση, προκειμένου να εκφραστούν οι δικηγόροι. Ίσως επειδή αυτό φοβούνται

ΕΜΕΙΣ ΠΟΣΟ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ;

Στο μονόδρομο του μνημονίου ν' αντιτάξουμε το μονόδρομο της ανατροπής

Βιώνουμε μία ιστορική επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου απέναντι στους εργαζόμενους. Καθώς η κρίση βαθαίνει, εντείνεται ολοένα η συστηματική από πλευράς κυβέρνησης προσπάθεια βίαιης μεταφοράς των βαρών της στις πλάτες των εργαζομένων. Το μνημόνιο αποτέλεσε το όχημα προκειμένου να αποκορυφωθεί η νεοφιλελεύθερη πολιτική που ακολουθείται εδώ και δεκαετίες.

Και όσο κι αν είναι βέβαιο ότι αυτή η πολιτική βαθαίνει ακόμη περισσότερο την κρίση, το κεφάλαιο αδυνατεί να βρει σήμερα άλλη διέξοδο καθώς μπροστά του δε βλέπει τίποτε άλλο από συνε-

χείς αναθεωρήσεις του μνημονίου με ακόμη σκληρότερα μέτρα. Γνωρίζει καλά ότι προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση είναι η ριζική ανατροπή του συσχετισμού δύναμης σε βάρος των εργαζομένων.

Η πολιτική αυτή εξαπλώνεται πανευρωπαϊκά ενώ σιγά-σιγά, όλο και περισσότερες χώρες με «αδύναμες» οικονομίες εισέρχονται στο μηχανισμό στήριξης, με πιο πρόσφατο παράδειγμα αυτό της Ιρλανδίας. Μία πολιτική όχι χωρίς αντιφάσεις για το κεφάλαιο δεδομένου ότι προκαλεί διάρρηξη των όποιων συμμαχιών της αστικής τάξης με μικροαστικά στρώματα που βλέπουν το κοινωνικό

τους μερίδιο να συρρικνώνεται· ταυτόχρονα οδηγεί σε σημαντικές κοινωνικές αντιστάσεις, ακόμα και σε χώρες όπως η Αγγλία, καθώς τα επιχειρήματα που προβάλλονται από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις σχετικά με την αναγκαιότητα των μέτρων για το ξεπέρασμα της κρίσης καταρρέουν σα χάρτινος πύργος. Είναι κάτι παραπάνω από προφανές για τις πλατιές λαϊκές μάζες ότι οι θυσίες στις οποίες εξαναγκάζονται δεν έχουν κανένα αντίκρισμα.

Έτσι στη Γαλλία εκατομμύρια απήργησαν για την επιδείνωση των όρων κοινωνικής ασφάλισης, ενώ στην Ιρλανδία το πολιτικό σκηνικό κλυδωνίζεται υπό το

βάρος της προσφυγής στο μηχανισμό στήριξης. Η μόνη ορατή πολιτική αντιμετώπισης των λαϊκών αντιστάσεων από πλευράς κεφαλαίου δεν είναι οι επιμέρους παραχωρήσεις (ακόμα περισσότερες δεν είναι τα κοινωνικά συμβόλαια), αλλά η έντονη πειθαρχηση και καταστολή, η οποία επιχειρείται με κάθε δυνατό τρόπο και μέσο.

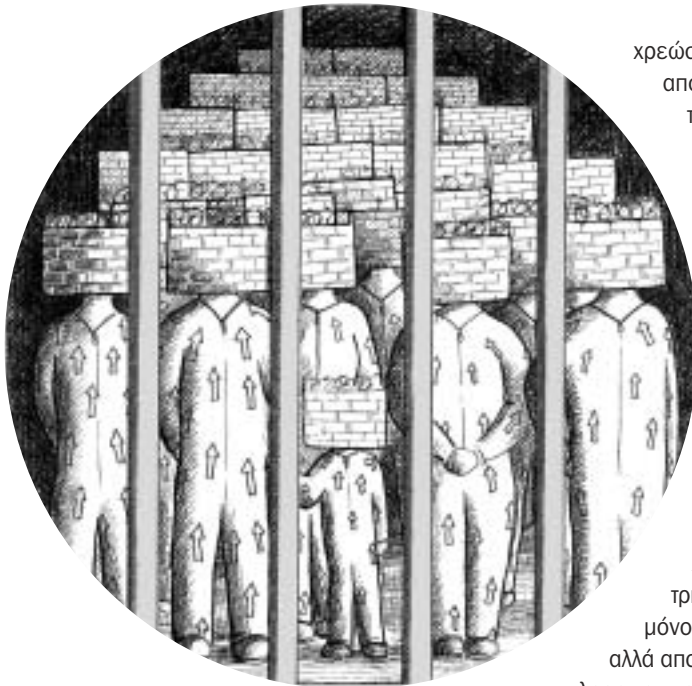
Στο κλίμα αυτό, η Ε.Ε. έρχεται αντιμέτωπη σε τέτοιο βαθμό με τις αντιφάσεις της κρίσης που τίθεται σε κίνδυνο το μεγαλύτερο εργαλείο της, η νομισματική ένωση. Το ευρώ ως σκληρό νόμισμα αποτέλεσε μια σημαντική πολιτική αναδιάρθρωσης κεφαλαίων και σύμπτυξης κοι-

νωνικών συμμαχιών. Σήμερα, που οι κοινωνικές αυτές συμμαχίες κλυδωνίζονται τυχόν κατάρρευση της ΟΝΕ θα αποτελέσει ένα συντριπτικό πλήγμα στο τρόπο συγκρότησης του συσασπισμού εξουσίας.

Ακολουθώντας στην Ελλάδα, η κυβέρνηση συμπληρώνοντας ένα χρόνο στην εξουσία, υλοποιώντας την πολιτική του κεφαλαίου και των ΕΕ - ΔΝΤ, επιταχύνει με τη συναίνεση της Ν.Δ. και του ΛΑΟΣ, την κατάρρευση κοινωνικών κατακτήσεων για μεγάλες κοινωνικές κατηγορίες προωθώντας αναδιάρθρωτικές τομές σε όλα τα επίπεδα. Οι περικοπές μισθών και επι-

ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ.....

Με τις πρόσφατες νομοθετικές της πρωτοβουλίες η Κυβέρνηση διαμορφώνει την ύπαρξη μόνιμων θεσμικών εμποδίων στην άσκηση των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων και σταθεροποιεί όρια συνταγματικής και κοινοβουλευτικής εκτροπής περιορίζοντας και καταργώντας συνταγματικά δικαιώματα και ελευθερίες. Ειδικότερα:

στα λτι-κούς και δικαστικούς μηχανισμούς από τα προσχήματα.

β) Ακόμη και **πλημμελήματα χαρακτηρίζονται τρομοκρατικές πράξεις** και υπάγονται στις ίδιες ρυθμίσεις π.χ διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας κλπ.

γ) **Ενισχύεται** ακόμη περισσότερο η **ανωνυμία μαρτύρων** κατηγορίας σε δίκες τρομοκρατίας αφού καταργείται η υποχρέωση του δικαστηρίου να γνωστοποιεί τουλάχιστον στον κατηγορούμενο και τους παράγοντες της δίκης τα στοιχεία του ανώνυμου μάρτυρα και δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να μην προβαίνει ούτε σε αυτή τη δημοσιοποίηση έτσι ώστε κάποιος να καταδικάζεται χωρίς αν ξέρει από ποιού τη μαρτυρία ενοχοποιήθηκε.

δ) Θεσπίζεται ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα ετών σε όποιον παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για την υποβολή οργανώσεων ή για τη διάπραξη κακοουρημάτων καθώς επίσης και ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 2 ετών για όποιον απειλεί σοβαρά την τέλεση τρομοκρατικών αδικημάτων ποινές που και οι δύο μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε βάρος αυτών που εξαγγέλλουν κινητοποιήσεις ή διευκολύνουν τους διαδηλωτές στην καταδίωξη τους από την αστυνομία κλπ.

ΕΠΙΤΑΞΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Με την επίταξη οχημάτων και υπηρεσιών που αποφασίστηκε τον Ιούλιο 2010 ως μέσο αντιμετώπισης της απεργίας των αυτοκινητιστών, διευρύνθηκε και διαστρεβλώθηκε η έννοια του όρου, που από τη φύση του προορίζεται για να αντιμετωπίζει κάποια **έκτακτη ανάγκη** και να υπηρετεί **δημόσιο σκοπό**, τον οποίο φυσικά το κράτος διαχειρίζεται.

Ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση χρησίμευσε απροκάλυπτα και μόνο ως **μόνιμο μέτρο προληπτικής και κατασταλτικής αντιμετώπισης** απεργιακών κινητοποιήσεων, ως μέσο αποκατάστασης της λειτουργίας της αγοράς. Είναι χαρακτηριστικό ότι η επίταξη διάρκεσε δύο μήνες ακόμη και όταν οι αυτοκινητιστές είχαν πάψει να βρίσκονται σε απεργία.

Στο δρόμο της επιστράτευσης των ναυτεργατών από την κυβέρνηση Καραμανλή το καλοκαίρι 2006, που είχε διαρκέσει επίσης οκτώ μήνες.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΣΤΟ ΚΕΛΙ

Με το άρθρο 19 ν.3888/2010 θεσπίζεται **ελάχιστο όριο** ποινής φυλάκισης **3 χρόνια σε όποιον αρνείται να συμμορφωθεί** ή παραλείπει να εκτελέσει τις υπο-

χρεώσεις που απορρέουν από την επίταξη. Η διάταξη αυτή της οποίας το ελάχιστο όριο είναι επίπδες τόσο ψηλό έτσι ώστε να μην επιτρέπεται ούτε εξαγορά ούτε αναστολή αλλά να πηγαίνει κατευθείαν ο παραβάτης στη φυλακή (τη στιγμή που το ελάχιστο για ανθρωποκτονία από αμέλεια είναι φυλάκιση τριών μηνών) δεν αφορά μόνο τους αυτοκινητιστές αλλά αποτελεί προίκα για ολόκληρη την κοινωνία ιδίως μάλιστα όσο η επίταξη αποφασίζεται (ούτε καν από τη Βουλή) και διατηρείται σε τέτοια έκταση.

Με τη χρήση της διάταξης αυτής και με την κατάχρηση της επίταξης η κυβέρνηση θα μπορεί να αντιμετωπίζει κάθε

κλάδο απεργών, εργαζομένων και επαγγελματιών, υποχρεώνοντας τον να εργαστεί χρησιμοποιώντας την επίταξη και απειλώντας με φυλάκιση όσους αρνούνται να συμμορφωθούν.

Όταν όμως η άρνηση αυτή γίνεται κατ' εξακολούθηση ή με παρακώλυση συγκοινωνιών ή «μη εκτέλεση έργου κατά τον συνήθη τρόπο λειτουργίας της οικονομίας» κ.α., τότε τιμωρείται με ποινή κάθειρξης δηλαδή από 5 χρόνια και πάνω.

Οι διατάξεις αυτές τα προηγούμενα χρόνια θα ήταν αδιανόητο να θεσπιστούν ακόμη και υπό καθεστώς χούντας....

Μάλιστα ο υπουργός «Δικαιοσύνης» Χ. Καστανίδης, πολιτικός τόσο αξιόπιστος, που είχε δημόσια εξαγγείλει πομπωδώς την κατάργηση του κουκουλονόμου μόλις ανέλαβε, και σήμερα ψηφίζει στα μολωχτά τρομονόμους, δήλωσε ξεκάθαρα ότι το νομικό πλαίσιο της χούντας ήταν δυσκίνητο σε σχέση με το δικό του. Βγάλτε συμπεράσματα!

Έτσι λοιπόν η Κυβέρνηση ρητά εκδίδει την **περιφρόνηση προς το κύρος και την ισχύ των συνταγματικών θεσμών και διατάξεων** και εγκαθιδρύει

την επικίνδυνη πρακτική της μόνιμης εφαρμογής μέτρων με τα οποία αναστέλλονται μερικά ή ολικά συνταγματικά στοιχειώδη ατομικά και συλλογικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Την προηγούμενη δεκαετία ήταν σχετικά ευπρόσωπη η δικαιολογία ότι η συνεχής διεύρυνση καταργήσεων και περιορισμών συνταγματικών και οικονομικών δικαιωμάτων γινόταν στο βωμό του κυνηγιού της τρομοκρατίας. Σήμερα η συγκυρία έχει αλλάξει. Δεν τολμούν καν να μιλάνε για τρομοκράτες. Ευθέως ποινικοποιούν τις κινηματικές συμπεριφορές, απαγορεύουν τις απεργίες, βάζουν στο γύφο δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες και οργανώνουν την καταστολή της κοινωνίας από τη ρίζα, διαμορφώνοντας αντίστοιχα τις κοινωνικές συνειδήσεις.

Περίεργως έχουν συμμάχους μέχρι σήμερα, εκτός φυσικά της Ν.Δ. και του ΛΑ.Ο.Σ. και την εγκληματικά συνένοχη σιωπή των συνδικάτων, των δικηγορικών συλλόγων και του προοδευτικού (;) νομικού κόσμου.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ELDH ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση Νομικών για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (ELDH) συσπειρώνει αριστερές και ριζοσπαστικές οργανώσεις νομικών από διάφορες χώρες της Ευρώπης. Από την Ελλάδα συμμετέχει η Εναλλακτική Παρέμβαση. Στις 14 και 15 Νοέμβρη 2010 έγινε στη Σόφια η σύνοδος της Εκτελεστικής της Επιτροπής που συνεχίζεται κάθε έξι μήνες. Συμμετείχαν εκπρόσωποι οργανώσεων – μελών από Μεγάλη Βρετανία, Γερμανία, Ελβετία, Ιταλία, Χώρα των Βάσκων, Ελλάδα και Βουλγαρία.

Συνυδούστηκε με μια ημερίδα που διοργάνωσε η Βουλγαρική οργάνωση για τη συνθήκη της Λισαβόνας. Στη Βουλγαρική κοινωνία η ενσωμάτωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ακόμη θετικό πρόσημο.

Στην εκτελεστική επιτροπή συζητήθηκε ο απολογισμός της ELDH στο προηγούμενο 6μηνο, ο απολογισμός των οργανώσεων- μελών και προγραμματίστηκαν δραστηριότητες για την επόμενη περίοδο.

Σημαντικά σημεία από τον απολογισμό της ELDH ήταν το διεθνές συνέδριο για τον αυτοπροσδιορισμό που οργάνωσε στο Δουβλίνο τον περασμένο Ιούνιο, με ομιλητές νομικούς από πολλές χώρες της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, η συμμετοχή της στη διοργάνωση ημερίδας για τα προσωπικά δεδομένα μαζί με τη βελγική οργάνωση- μέλος, η συμμετοχή στη διεθνή καμπάνια για τη διαγραφή του ΡΚΚ από τη λίστα τρομοκρατικών οργανώσεων της ΕΕ και για να καταργηθεί συνολικά αυτή η λίστα προγραφών, οι δραστηριότητες αλληλεγγύης σε διάφορα κινήματα κλπ.

Εμείς σταθήκαμε κυρίως στις αλλαγές στη νομοθεσία και γενικότερα με αφορμή το μνημόνιο, στις διώξεις μεταναστών και τους προπληκτισμούς δικηγόρων που τους υπερασπίζονται, στις δίκες με την αντιτρομοκρατική νομοθεσία καθώς και δίκες διαδηλωτών.

Μεταξύ των αποφάσεων που πάρθηκαν ήταν:

- η συμμετοχή στην καμπάνια για την απελευθέρωση δέκα συννηγών βάσκων αγωνιστών που φυλακίστηκαν από το Ισπανικό κράτος για «συνεργασία με τρομοκράτες». Ήδη υπογράψαμε όλες οι οργανώσεις μέλη μια σχετική έκκληση προς την Ισπανική Κυβέρνηση.

- Η αποστολή παρατηρητών σε δίκη που άρχισε στις 23.11.10 στην Κωνσταντινούπολη για τη σφαγή 12 απεργών πείνας και τον τραυματισμό πολλών άλλων στις φυλακές Μπαϊράμπασα της Κωνσταντινούπολης πριν από 10 χρόνια, στο πλαίσιο μεγάλης επιχείρησης του στρατού για την εξόντωση των απεργών πείνας σε 20 τουρκικές φυλακές που έγινε από 19-22 Δεκεμβρίου 2000. Δικάζονται 39 κατώτεροι στρατιωτικοί για ανθρωποκτονίες χωρίς φυσικά να είναι ή να υπήρξε κανείς τους κρατούμενος. Παρίστανται ως πολιτική αγωγή οι οικογένειες των θυμάτων. Την πρώτη ημέρα της δίκης παρέστησαν σαν διεθνείς παρατηρητές ο Γ.Γ της ELDH Τόμας Σμίτ, από την εναλλακτική, ο Θόδωρος Συμεωνίδης και από την EDL / AED (άλλη ευρωπαϊκή οργάνωση προοδευτικών νομικών) η Σιμονέτα Κρίσι.
- Η συμμετοχή στο συνέδριο που οργανώνει αυτό το μήνα στη Βόνη το MAF-DAD (κουρδική οργάνωση νομικών στην Ευρώπη) με θέμα «Νομικές προεκτάσεις του επονομαζόμενου πολέμου κατά της τρομοκρατίας - το Κουρδικό παράδειγμα».
- Η συνδιοργάνωση με την EDL ,τον επόμενο Ιούλιο στη Γένοβα , διεθνούς σεμιναρίου για το ρόλο της αστυνομικής καταστολής στην Ευρώπη κλπ.
- Τέλος αποφασίστηκε η σύγκληση της επόμενης συνέλευσης της ELDH στην Αθήνα την Κυριακή 22 Μάρτ 2011 με οικοδεσπότη την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων της Αθήνας. Με αφορμή τη σύγκληση της συνέλευσης της ELDH, η εναλλακτική αποφάσισε να διοργανώσει την προηγούμενη ημέρα 21.5.2011 ημερίδα με θέμα «Η κρίση χρέους και η επίδρασή της στη νομοθεσία» ιδίως στο συνταγματικό, εργατικό και ποινικό δίκαιο με συμμετοχή ομιλητών από διάφορες χώρες της Ευρώπης. Πιστεύουμε ότι μια διεθνής συνάντηση αριστερών νομικών στην Αθήνα – για πρώτη φορά- θα είναι ευκαιρία για επαφές με διάφορες ευρωπαϊκές αριστερές και ριζοσπαστικές οργανώσεις νομικών αλλά και για να ακουστεί ένας αριστερός /ριζοσπαστικός νομικός λόγος για τις επιπτώσεις της κρίσης στο δίκαιο.

Το διακύβευμα των δικηγορικών εκλογών: Να τελειώνουμε με τον **συνδικαλισμό** που μας **οδηγεί στην ήττα και την απαξίωση**

Στο όνομα της κρίσης ξηλώνονται σήμερα κατακτήσεις αιώνων. Από τη δημόσια υγεία, την δημόσια παιδεία, τις δημόσιες συγκοινωνίες μέχρι τις ελάχιστες εγγυήσεις του εργατικού δικαίου και του δικαίου της κοινωνικής ασφάλισης. Στη θέση τους εγκαθίσταται η ένταση της εκμετάλλευσης και της καταστολής. Ο χώρος της δικαιοσύνης και της δικηγορίας δεν θα μπορούσε φυσικά να μείνει αλώβητος.

Οι ελάχιστες εγγυήσεις που επέτρεπαν στα λαϊκά στρώματα να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη καταργούνται. Ο δικαστικός μηχανισμός εμφανίζει ολοένα και πιο έντονα ταξικά χαρακτηριστικά, αφού γίνεται όλο και ακριβότερος, όλο και πιο αργός, όλο και πιο συντηρητικός. Η δικηγορία αποδιαιρθώνεται. Οι εγγυήσεις της ελάχιστης αμοιβής, των κοινωνικών ασφαλιστικών πόρων, των γεωγραφικών προσδιορισμών καταργούνται, δυσχεραίνοντας σε πανελλαδικό επίπεδο τη δυνατότητα να κρατηθούν στη δικηγορία οι πιο αδύνατοι οικονομικά. Ο ρόλος του δικηγόρου υπερασπιστή υπονομεύεται, η δικηγορία πλέον αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, επιβάλλεται ΦΠΑ, το κόστος του οποίου, μαζί με το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών απορροφάται από τον ίδιο το δικηγόρο, επιπρόσθετα η ίδρυση πανελλαδικών δικηγορικών εταιρειών, καθώς και η κάθε είδους διαφήμιση.

Η συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων οδηγείται στην υπαλληλοποίηση με μισθούς πείνας, χωρίς ελπίδα συνταξιοδότησης και με άθλιες συνθήκες εργασίας, που θα επιδεινωθούν από την κατάργηση των γεωγραφικών προσδιορισμών (είναι προφανές ότι σε λίγο θα μιλάμε για τη δικηγορία του προαστιακού, Χαλκίδα - Θήβα - Κόρινθο). Και ενώ όλοι οι κλάδοι ξεσηκώνονται (από τις απεργίες των ΜΜΜ μέχρι τις καταλήψεις των γιατρών, τις κινητοποιήσεις των αγροτών και βέβαια το μαζικό κίνημα αντίστασης και ανυπακοής στα διόδια, στην Κερατέα και αλλού), ενώ οι δικηγόροι όλης της χώρας ξεσηκώνονται, οι δικηγόροι της Αθήνας εξευτελίζονται στα μάτια όλων των εργαζομένων και όλης της κοινωνίας αποδεχόμενοι τα πάντα, χάρη στην πλήρως υποταγμένη στα μεγάλα συμφέροντα ηγεσία τους. **Παξινός-Βερβεσός-Ζαφειρόπουλος-Σκινάς αποτέλεσαν το απεργοσαστικό μπλοκ που έχουν καταντήσει περίγelo τους δικηγόρους της Αθήνας** (στην ίδια κατεύθυνση φυσικά κινήθηκε και ο συνδυασμός του Ν.Κανελλόπουλου μέχρι την ανάληψη της προεδρίας του ΕΟΤ).

Η ίδια ηγεσία ξαναζητάει σήμερα την ψήφο μας για να συνεχίσει απρόσκοπτη το έργο της. Κοντά της μια πλειάδα συνδυασμών που είτε διεκδικεί να ακολουθήσει την ίδια πολιτική με άλλα πρόσωπα (π.χ. Αδαμόπουλος) είτε συνεχίζει τον αδιέξοδο δρόμο του ψηφοδελτίου των προσωπικών φίλων προκειμένου να εκλεγεί σύμβουλος ο εκάστοτε υποψήφιος Πρόεδρος.

Είναι παρά ποτέ αναγκαίο σήμερα να πηθεί ο συνδικαλισμός που μας οδηγεί στην απαξίωση. Να διαλέξουμε στρατόπεδο στο πλευρό των ηλιθίων κοινωνικών στρωμάτων, στο πλευρό των ασθενέστερων στρωμάτων της δικηγορίας

Η Εναλλακτική Παρέμβαση δεν εκφράζει μόνο ένα κοινωνικό ρεύμα στο Σύλλογο (αυτό της ριζοσπαστικής αριστεράς), αλλά και έναν άλ-

λο δρόμο για το δικηγορικό συνδικαλισμό, αντιπαθητικό στη νεοφιλελεύθερη κυριαρχία και τις όποιες συντηχιακές κραυγές: **το δρόμο του ανυποχώρητου αγώνα για τη μετατροπή του Συλλόγου από διαχειριστή της κρίσης του επαγγέλματος σε υπερασπιστή των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των συμφερόντων των ασθενέστερων δικηγορικών στρωμάτων, το δρόμο της συλλογικής παρέμβασης για μια δικηγορία αλληλεγγύης.** Στην πλειοψηφική πολιτική και δικηγορία αντιπαράτασσουμε την κοινωνική πολιτική και δικηγορία, στο συνδικαλισμό που είναι παρών μέσα σε όλους τους αγώνες και σε όλη τη διάρκεια της τριετίας.

Το σφαγείο των δικαιωμάτων και κατακτήσεων δεν είναι μονόδρομος. Υπάρχει λύση και για την διασφάλιση της δυνατότητας άσκησης δικηγορίας με όρους αξιοπρέπειας (δημόσιες επενδύσεις στη λειτουργία του δικαστικού μηχανισμού, κατοχύρωση πραγματικού legal aid, επέκταση προεπισράξεων σε μεγάλες ιδιωτικές συμβάσεις, νομοθετική κατοχύρωση μισθών ασκουμένων/εμμίσθων συνεργατών), αλλά και για έναν άλλο τρόπο αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης. Ούτε ένα ευρώ στους κερδοσκόπους! Στάση πληρωμών τώρα και διαγραφή του χρέους. Εξοδος από την ΟΝΕ και την ευρωζώνη. Εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο. Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις-απαγόρευση των απολύσεων. Φραγή στην έξοδο κεφαλαίων και αύξηση της φορολογίας στο μεγάλο κεφάλαιο. Ούτε ένα ευρώ για εξοπλισμούς-δήμειυση εκκλησιαστικής περιουσίας Μαζί με όλο το λαό να παλέψουμε για να μην περάσουν τα μέτρα, για να φύγει η κυβέρνηση του Μνημονίου.

Αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να εκφράσουμε και στις εκλογές του ΔΣΑ. Να ανατρέψουμε την πολιτική που μας εξοντώνει, να ανατρέψουμε τους διαχειριστές αυτής της πολιτικής.

Ζωή Μήλιου

Δημήτρης Μπελαντίς

Κώστας Παπαδάκης

Τζένη Καντόλα

Στα 21 χρόνια της παρουσίας της η «Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας» προκάλεσε τομή στο κατεστημένο του Δ.Σ.Α., Διαμόρφωσε νέα ήθη και συνδικαλιστικές αντιλήψεις, εξέφρασε τα υπό εκμετάλλευση δικηγορικά στρώματα, άλλαξε την συνδικαλιστική τακτική και στάθηκε πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων των δικηγόρων και της υπεράσπισης των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, γι' αυτό και συγκέντρωσε κατ' αποκλειστικότητα την λυσσαλέα αντίδραση όλων των συνδικαλιστικών ηγεσιών του

Δ.Σ.Α., πράσινων, ρόζ, και κυανών. Είμαστε υπερήφανοι που συμβάλαμε στην πορεία της αυτή, μαζί με δεκάδες άλλους συναγωνιστές που πέρασαν όλα αυτά τα χρόνια από τις γραμμές της, απέναντι στους οποίους, είτε εξακολουθούν να την στηρίζουν, είτε όχι, αισθανόμαστε βαθιά εκτίμηση και ευγνωμοσύνη.

Η Εναλλακτική Παρέμβαση απέδειξε στα χρόνια που πέρασαν ότι είναι μία παράταξη αρχών και όχι προσώπων. Σκέψεις σταδιακής ανανέωσης και εναλλαγής μας ωθούν να μην είμαστε υποψήφιοι.

Δεν ιδιωτεύουμε, εναλλάσσουμε τη συμμετοχή μας στο κίνημα σε άλλους ρόλους. Η στήριξή μας όμως στην Εναλλακτική Παρέμβαση παρά την μη συμμετοχή στο ψηφοδέλιό της παραμένει αμέριστη. Τώρα ιδιαίτερα σε μία περίοδο που δεν έμεινε τίποτε όρθιο στη δικηγορία, καλούμε και σας να στηρίξετε με την ψήφο και την ενεργή σας συμμετοχή στις εκλογές και όχι μόνο. Εμείς συνεχίζουμε.

Ευγενία Καντόλα, Ζωή Μήλιου, Δημήτρης Μπελαντίς, Κώστας Παπαδάκης, πρώην μέλη του Δ.Σ.Α. του Δ.Σ.Α.

Ο FRONTEX στα ευρωπαϊκά σύνορα του Έβρου μετά την έκκληση για «αλληλεγγύη» της Ελληνικής κυβέρνησης

Πανάκεια¹ ή υποκρισία;

Από το Νοέμβριο του 2010 βρίσκεται σε εξέλιξη η επιχείρηση Rabbit του FRONTEX2 στο νομό Έβρου. Σκοπός της αποστολής, η παροχή συνδρομής στις ελληνικές αρχές για τη φρούρηση των συνόρων, την καταγραφή των παράνομα εισελθόντων αλλοδαπών και τη διευκόλυνση των απελάσεων. Πλέον, οι ελληνικές αρχές από κοινού με τις ευρωπαϊκές δυνάμεις φυλάττουν τα σύνορα με σκοπό να αποτρέψουν την είσοδο ή/και να συλλάβουν τους επίδοξους διαρρήκτες της πύλης της Ευρώπης.

Τα μέλη της πολυεθνικής δύναμης που περιπολούν στα σύνορα διέπονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους από το δίκαιο του κράτους καταγωγής τους, φορούν την αντίστοιχη εθνική στολή και φέρουν ένα γαλάζιο περιβραχιόνιο με το λογότυπο του Οργανισμού. Όσοι δε διενεργούν στη συνέχεια, στα κέντρα κράτησης του νομού Έβρου, την αναγνώριση και καταγραφή των συλληφθέντων –παράνομα εισελθόντων αλλοδαπών– φέρουν πολιτική περιβολή χωρίς κανένα διακριτικό γνώρισμα. Αμέσως γεννώνται προβληματισμοί σχετικά με την τυχόν απόδοση ευθυνών, την παράλειψη οφειλομένων ενεργειών, την υπέρβαση αρμοδιοτήτων και την ασάφεια του νομικού πλαισίου που διέπει την εν λόγω επιχείρηση που βρίσκεται σε εξέλιξη³.

Σύμφωνα με τη *de jure* αρμοδιότητα των μελών της πολυεθνικής δύναμης στο πλαίσιο του Οργανισμού, κάθε πράξη τους γίνεται από κοινού με τις Ελληνικές αρχές, η χρήση βίας είναι επιτρεπτή στο πλαίσιο ενεργειών που δικαιολογούνται από το δίκαιο της χώρας καταγωγής τους και υποχρεούνται να σέβονται τα διεθνώς αναγνωρισμένα δικαιώματα του ανθρώπου. *De facto*, όμως, οι δυνάμεις του FRONTEX τόσο κατά την επιχείρηση RABIT στα σύνορα όσο και κατά την καταγραφή των συλληφθέντων αλλοδαπών ενεργούν μόνοι

τους και οι Ελληνικές αρχές νομιμοποιούν στη συνέχεια τη διαδικασία, όπως για παράδειγμα, με την υπογραφή Έλληνα αστυνομικού στην καταγραφή στοιχείων που έλαβε μόνος/η μέλος της δύναμης του Οργανισμού. Παράλληλα, η παρουσία τους νομιμοποιεί και ενδυναμώνει την χρόνια, παράνομη πρακτική των Ελληνικών αρχών.

Η χρόνια και συστηματική παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων των αλλοδαπών που εισέρχονται παράνομα στην Ελληνική επικράτεια, από τις Ελληνικές αρχές και ιδίως από την αστυνομία και το αρμόδιο υπουργείο τείνει να συμπεριληφθεί στα διεθνώς αναγνωρισμένα διδάγματα της κοινής πείρας κατόπιν πληθώρας καταδικαστικών αποφάσεων της Ελλάδας από το ΕΔΔΑ⁴, διεθνείς αναφορές κυβερνητικών και μη κυβερνητικών φορέων και εκτενή δημοσιεύματα των ΜΜΕ. Δε μένει παρά να δούμε τις επιδόσεις των Ελληνικών αρχών τη δεδομένη χρονική στιγμή στο πλαίσιο της «αλληλέγγυας συνεργασίας» με την πολυεθνική δύναμη του FRONTEX.

Στο Ελληνικό κράτος δικαίου όχι μόνο υπάρχει η δυνατότητα διοικητικής κράτησης χωρίς δικαστική απόφαση, κατ' εφαρμογή της απόλυτης εξουσίας του τοπικά αρμόδιου αστυνομικού διευθυντή, αλλά ο νόμος 3386/05 περί αλλοδαπών τροποποιήθηκε και η διο-

ικητική κράτηση από τρίμηνη έγινε εξαμηνιαία με δυνατότητα παράτασης για δώδεκα ακόμη μήνες. Η δε διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας έχει τέτοιες πρακτικές και νομικές δυσχέρειες που πρακτικά ακυρώνει την ύπαρξη κάθε κρατικού συστήματος που θεσπίζεται κατ' εφαρμογή των διεθνών συνθηκών που έχει κυρώσει η Ελλάδα.

Ειδικότερα στο νομό Έβρου, όλοι ανεξαιρέτως οι αλλοδαποί που εισέρχονται παράνομα στην επικράτεια, χωρίς να εξεταστούν οι ειδικότερες ανάγκες προστασίας τους (πρόσφυγες, θύματα εμπορίας ανθρώπων, θύματα βασανιστηρίων, ασθενείς κλπ) οδηγούνται στα τμήματα συνοριακής φύλαξης παράνομα εισερχόμενων αλλοδαπών στις Φέρες, το Τυχερό, το Σουφλί και τον Κυπρίνο. Οι χώροι αυτοί δεν κατασκευάστηκαν και δεν πληρούν προϋποθέσεις ούτε για ολιγόωρη παραμονή ανθρώπων. Πρόκειται για παλιές αποθήκες του ΟΣΕ, με εξαίρεση το Φυλάκιο Κυπρίνου που αποτελεί «πρότυπο» χώρο κράτησης και κατασκευάστηκε πριν από 3 χρόνια.

Οι διοικητικά κρατούμενοι στοιβάζονται σε μεγάλους θαλάμους. Οι συνθήκες που επικρατούν είναι ντροπή για την κοινωνία και τον πολιτισμό ή αλλιώς χαρακτηρίζονται απάνθρωπες και εξευτελιστικές. Ο αριθμός των κρατούμενων είναι υπερτριπλάσιος του προβλεπόμενου αριθμού. Δεν υπάρχουν κρεβάτια,

σεντόνια, είδη προσωπικής υγιεινής, ζεστό νερό, θέρμανση. Σε μερικά κέντρα κράτησης δεν υπάρχει καν η δυνατότητα πρόσβασης στις τουαλέτες, όπως για παράδειγμα στο Τυχερό, όπου οι κρατούμενοι απελευθερώνονται για λίγα λεπτά προκειμένου να ικανοποιήσουν τις σωματικές τους ανάγκες στο περιβάλλον χωράφι ενώ υπάρχει παντού μυρωδιά από ούρα και ακαθαρσίες. Πέρα από τα σοβαρά ζητήματα υγιεινής, κρατούνται στον ίδιο χώρο γυναίκες, κορίτσια, αγόρια, έφηβοι και άντρες, μαζί με ασθενείς με σοβαρά μεταδοτικά νοσήματα.

Για τα άτομα που δεν ανήκουν στους πολίτες της δύσης επικρατεί ένα ειδικό, εξαιρετικό καθεστώς, έκπτωσης δικαιωμάτων και έλλειψης διαδικαστικών εγγυήσεων. Οι παράνομα εισερχόμενοι αλλοδαποί, τελούν με τον εντοπισμό τους υπό κράτηση χωρίς να ενημερωθούν για το λόγο στέρξης της ελευθερίας τους και χωρίς να τους παρέχεται η δυνατότητα πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Στη συνέχεια παραμένουν κρατούμενοι μέχρι την υλοποίηση ή μη της απέλασής τους, είτε επισήμως μέσω πρεσβείας στη χώρα καταγωγής τους είτε κατ' εφαρμογή του Πρωτοκόλλου Επανεισδοχής Ελλάδας Τουρκίας⁵. Η αβεβαιότητα ξεπερνά κάθε όριο κοινής λογικής. Δεν ενημερώνονται για τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί (ονοματεπώνυμο, ηλικία, ιθαγένεια) και δεν γνωρίζουν πότε και αν θα εκτελεστεί η απέλασή τους. Το κυριότερο είναι ότι με βάση την πρακτική των Ελληνικών και των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, κατά τη διαδικασία της καταγραφής, λαμβάνει χώρα μία αμφιβόλου νομιμότητας και σκοπιμότητας διαδικασία εντοπισμού της εθνικότητας με αποτέλεσμα, πολλοί να δηλώνουν άλλη ιθαγένεια και να καταγράφονται με άλλη. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις των ανιθαγενών παιδιστινίων οι οποίοι διέμεναν τελευταία σε τρίτα κράτη όπως η Συρία, ο Λίβανος το Ιράκ και περιπτώσεις ανιθαγενών της πρώην ΕΣΣΔ κα. Στην πλειοψηφία τους καταγράφονται κατόπιν αυθαίρετης απόφασης των Ελληνικών και Ευρωπαϊκών δυνάμεων ως υπήκοοι γειτονικών κρατών της Τουρκίας (Συρία, Ιράκ, Γεωργία) ώστε να γίνουν δεκτοί με το Πρωτόκολλο Επανεισδοχής.

Στις δε περιπτώσεις των πολιτικών φυγάδων ή/και προσφύγων δεν παρέχεται η δυνατότητα να ζητήσουν διεθνή προστασία ούτε λαμβάνει χώρα διαδικασία εντοπισμού τυχόν αναγκών προστασίας τους. Ενδεικτική είναι η υπόθεση του Υ. ο οποίος παρά το γεγονός ότι διώκεται στη χώρα του για λόγους πολιτικούς και ζήτησε αμέσως με τον εντοπισμό του άσυλο από τις ελληνικές αρχές, οι τελευταίες τον οδήγησαν σε άθλιο κέντρο κράτησης του νομού Έβρου, κατέγραψαν το αίτημα ασύλου του μόνο κατόπιν παρέμβασης δικηγόρου, εξέδωσαν σε βάρος του απόφαση απέλασης και κράτησης και εξέτασαν την αίτησή του για άσυλο με μία διαδικασία που βριθεί ακυρωτικών λόγων, όπως άλλωστε αναγνώρισε και το Συμβούλιο της Επικρατείας και εξέδωσε στην περι-

πτώσή του προσωρινή διαταγή περί μη εκτέλεσης της απόφασης που διατάσσει την απέλασή του. Για τις αρχές (ελληνικές και ευρωπαϊκές που δρουν στα σύνορα) δεν είχε καμία σημασία το γεγονός ότι ο Υ. είναι θύμα βασανιστηρίων στη χώρα του και χρήζει άμεσης ιατροφαρμακευτικής και μάλιστα εξειδικευμένης περίθαλψης, ούτε και το γεγονός ότι αποδεικνύει τους ισχυρισμούς του περί βάσιμου λόγω δίωξης με έγγραφα. Στερήθηκε επί τετράμηνο την ελευθερία του και μάλιστα σε συνθήκες που συνιστούν *per se* απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση σε βαθμό βασανιστηρίων. Κρίνοντας από την καθαρή αυτή περίπτωση πρόσφυγα, είναι εύλογο το συμπέρασμα για τη μεταχείριση που λαμβάνουν άλλα πρόσωπα που δεν έχουν τρόπο να αποδείξουν ατομικό και βάσιμο φόβο δίωξης.

Στον Έβρο, εδώ και καιρό έχει κηρυχθεί σιωπηρά, καθεστώς παρέκκλισης από κάθε θεμελιώδες δικαίωμα. Η σιωπή της κοινωνίας συναίεσε απλά στην εξαγωγή αυτού του καθεστώτος και σε άλλες περιοχές, όπως τα μεγάλα αστικά κέντρα όπου πλέον οι κατάφορες παραβιάσεις σε βάρος των αλλοδαπών χρησιμοποιούνται και ως πρώιμο πείραμα για την μετέπειτα εξελιγμένη νομοθετικά πάταξη κάθε εσωτερικής αντίστασης.

1. «Η επιχείρηση (RABIT) δεν είναι πανάκεια» δήλωσε του Arias Fernandez, αναπληρωτή διευθυντή του FRONTEX κατά την επίσκεψή του στον Έβρο στις 2.12.2010 στο BBC.
2. Πρόκειται για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης
3. Σύμφωνα με καταγγελίες κρατούμενων, κατά την καταγραφή τους από την «ευρωπαϊκή αστυνομία» οι κρατούμενοι απειλήθηκαν ότι αν δεν πουν την αλήθεια θα μείνουν παράνομοι στις άθλιες συνθήκες κράτησης ενώ ανήλικοι, ήδη κρατούμενοι επί 45 ημέρες ενημερώθηκαν από τους «αστυνομικούς» που μιλούσαν φαρσί ή αραβικά ότι αμέσως θα οδηγηθούν σε κέντρα διαμονής ανηλίκων, θα πάρουν χαρτιά και σε 5 χρόνια θα αποκτήσουν την ελληνική υπηκοότητα.
4. Χαρακτηριστική για την κατάσταση που επικρατεί στο νομό Έβρου είναι η απόφαση του ΕΔΔΑ στην υπ' αριθμ. 53541/07 υπόθεση S.D. κατά Ελλάδος. Η Ελληνική κυβέρνηση καταδικάστηκε, μεταξύ άλλων, για τις συνθήκες κράτησης στο κέντρο συνοριακής φύλαξης Σουφλίου. Τα χρόνια που ακολούθησαν η Ελληνική Πολιτεία διέθεσε μεγάλο χρηματικό ποσό για την κατασκευή του ΑΤ δίπλα από το κέντρο συνοριακής φύλαξης αλλά το τελευταίο παραμένει στην ίδια ακριβώς άθλια κατάσταση!
5. Ν. 3030/2002 κύρωση του Πρωτοκόλλου για την εφαρμογή του αρθρ.8 της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και της παράνομης μετανάστευσης.

Παρέμβαση

Εφημερίδα ενημέρωσης, προβληματισμού και διαλόγου για τους δικηγόρους

www.epda.gr

Για τα κείμενα του παρόντος τεύχους συνεργάστηκαν οι:

Θ. Συμεωνίδης, Γ. Μασουρίδου, Κ. Παπαδάκης, Δ. Κυρούδη, Δ. Σαραφιανός, Κ. Φώτη, Δ. Μπελαντίς, Ι. Στεντούμη, Γ. Ραχιώτης, Α. Σεραφείμ.

Φύλλα της Παρέμβασης θα προμηθευέστε, εκτός από τα μέλη της συντακτικής επιτροπής, στα γραφεία του Δ.Σ.Α. και στις αιθουσες του Δ.Σ.Α. στα δικαστήρια της Αθήνας.

Για επικοινωνία, διακίνηση φύλλων, αποστολή κειμένων και συνδρομής στα μέλη της συντακτικής επιτροπής.

• Σαραφιανός Δημήτρης, Σκουφά 64, Αθήνα 106 80, τηλ.: 210 36.37.487, fax: 210 36.43.348, e-mail: sarafianos@zpslaw.gr

• Τσουτσοβας Γιώργος, Ακαδημίας 32, Αθήνα 106 72, τηλ.: 210 36.31.255, fax: 210 36.27.519, e-mail: tsouvas@hotmail.com

ΕΜΜΙΣΘΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ – ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Μία ήδη δυσοίωνη πραγματικότητα στην περίοδο της κρίσης...

Η εικόνα ενός αυτοδύναμου δικηγόρου - ελεύθερου επαγγελματία με σχετική οικονομική επιφάνεια, επαγγελματικό κύρος και επιστημονική ανεξαρτησία, είναι αυτή στην οποία προσβλέπει ο απόφοιτος της Νομικής Σχολής μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του. Μία εικόνα η οποία, παρά τις δυσκολίες στο ξεκίνημα του επαγγέλματος, νομοτελειακά θα εξελιχθεί σε επαγγελματική καταξίωση και οικονομική ευμερία.

Δυστυχώς, η εργασιακή πραγματικότητα ήδη έχει διαψεύσει όλες αυτές τις προσδοκίες, γινόμενη όλο και πιο σκληρή για τους συναδέλφους που είτε εισέρχονται τώρα στο επάγγελμα, είτε είναι χρόνια σε αυτό και εργάζονται ως υπάλληλοι (κατ' ευφημισμόν 'συνεργάτες') σε άλλα δικηγορικά γραφεία ή εταιρίες.

Τα δεδομένα, όπως έχουν με την πάροδο των χρόνων διαμορφωθεί, ήταν ούτως ή άλλως ιδιαίτερα αρνητικά για την άσκηση από κάποιον συνάδελφο του επαγγέλματος ως ελεύθερου. Συνήθως και συχνά μόνος δρόμος για όποιον επιλέξει να ασκήσει το επάγγελμα, είναι η υπαλληλοποίηση - η απασχόληση σε κάποιο άλλο δικηγορικό γραφείο ή εταιρεία, υποτιθέμενα ως συνεργάτης αλλά de facto ως υπάλληλος.

Το πλέον ανησυχητικό στοιχείο σε αυτό, είναι τα χαρακτηριστικά μονιμότητας που έχει αποκτήσει. Δεν αποτελεί πλέον μία προσωρινή λύση για το νέο δικηγόρο, αλλά εμφανίζεται για αυτόν ως η μόνη λύση. Ταυτόχρονα δε, περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο ηλικιακό δυναμικό συναδέλφων, συχνά και μεγαλύτερων ηλικιών, οι οποίοι πιθανόν να εργάστηκαν ως ανεξάρτητοι για πολλά χρόνια.

Στις ήδη αρνητικές αυτές συνθήκες, οι οποίες ωθούσαν την τεράστια πλειοψηφία των συναδέλφων στην μισθωτοποίηση, έρχονται να προστεθούν και τα νέα δεδομένα που δημιούργησε η κυβέρνηση, με την αραστή σύμπτωση της ηγεσίας του Δικηγορικού Συλλόγου. Αφενός την εισαγωγή του Φ.Π.Α. στις νομικές υπηρεσίες και αφετέρου την κατάργηση των γραμματίων προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής και την κατάργηση των τοπικών περιορισμών σε όλα τα δικαστήρια.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ Φ.Π.Α.

Η εισαγωγή του Φ.Π.Α. και η περαιτέρω αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη συμπίπτει περαιτέρω τους συναδέλφους που εργάζονται ως υπάλληλοι σε δικηγορικά γραφεία ή νομικά πρόσωπα, και μάλιστα διπλά: αφενός η δυνατότητα προσωπικής πελατείας, που αποτελεί και το μόνο τρόπο εξόδου από την υπαλληλική σχέση, περιορίζεται δραματικά λόγω της αύξησης συνολικά του κόστους για τον εντολέα τους. Αφετέρου, δεν είναι λίγα τα παραδείγματα των γραφείων / νομικών προσώπων, τα οποία επιβαρύνουν τους συναδέλφους και υπαλλήλους τους με το 23% του Φ.Π.Α., καθότι τυπικά εργάζονται ως ανεξάρτητοι επαγγελματίες, συνεργαζόμενοι με αυτά. Επομένως, στο καθεστώς των μισθωτών δικηγόρων, όπως σκια-

γραφείται κατωτέρω αναλυτικά, πρέπει να προστεθεί και η (σημαντική) πρόσθετη επιβάρυνση της αμοιβής τους με το 23%.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΠΡΟΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ

Η κατάργηση των γραμματίων προείσπραξης, άλλως της κατώτατης δικηγορικής αμοιβής, είναι εξίσου πιεστική, για τον έμμιστο ιδίως δικηγόρο, με την εισαγωγή του Φ.Π.Α.: χωρίς κατώτατη αμοιβή έχει ακόμη λιγότερες πιθανότητες να διαφύγει της μισθωτής σχέσης, καθώς τα μεγαλύτερα γραφεία είναι συνήθως αυτά που δύνανται να εφαρμόζουν χαμηλότερες αμοιβές και παρόλα αυτά να επιβιώσουν. Άλλωστε είναι αρκετοί οι συνάδελφοι, οι οποίοι, εργαζόμενοι με έμμιση σχέση με κάποιο νομικό πρόσωπο, αμείβονταν κατ' αποκοπήν, με το ποσό του γραμματίου προείσπραξης. Η κατάργηση έστω και αυτού του μέτρου θα εξωθήσει πολλούς από αυτούς στην υπαλληλοποίηση ή στην έξοδο από το επάγγελμα.

Ταυτόχρονα, η κατάργηση των τοπικών περιορισμών, θα κάνει την πραγματικότητα των συναδέλφων υπαλλήλων σε νομικά πρόσωπα ή δικηγορικά γραφεία, ακόμη πιο σκληρή, καθώς θα πρέπει να μετακινούνται ανά την επικράτεια, προκειμένου να εξυπηρετούν τους εντολέες των γραφείων στα οποία εργάζονται. Ήδη συμβαίνει αυτό στα δικηγορικά γραφεία που αναλαμβάνουν κυρίως ποινικές υποθέσεις (στις οποίες δεν υπάρχει ο χωρικός περιορισμός), όπου συνάδελφοι (με την ίδια πάντα αμοιβή - μισθό), βρίσκονται εκτός της έδρας τους τουλάχιστον της μισής ημέρας του μήνα...

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ...

Η πεποίθηση ότι η απασχόληση στο δικηγορικό γραφείο κάποιου άλλου, είναι ένα προσωρινό αναγκαίο κακό και η αδυναμία αποδοχής της διάψευσης των προσδοκιών, είναι ο κυριότερος λόγος που ο έμμισθος δικηγόρος ανέχεται τις δυσμενείς συνθήκες εργασίας του. Η εργασιακή ανασφάλεια που απειλεί καθημερινά τον έμμιστο δικηγόρο, ιδίως στις σημερινές συνθήκες, και οι ελπίδες για μελλοντική επαγγελματική ανεξαρτησία η οποία θα επέλθει 'νομοτελειακά' με την αύξηση των νομικών γνώσεων και της δικαστηριακής εμπειρίας, είναι τα αίτια χάριν των οποίων ο έμμισθος δικηγόρος δέχεται να εργασθεί σε αρκετά δυσχερείς συνθήκες, οι οποίες απλά προστίθενται στα νέα προβλήματα του κλάδου:

Τα εργασιακά του δικαιώματα είναι ανύπαρκα, εφόσον δεν αναγνωρίζεται ως εργαζόμενος αλλά ως συνεργάτης, και επομένως δεν δικαιούται της προστασίας της εργατικής νομοθεσίας. Έτσι, ενώ ο δικηγόρος-μισθωτός βρίσκεται υπό απόλυτη επιστημονική και οικονομική εξάρτηση και υποχρεούται να διεκπεραιώνει κάθε εντολή του εργοδότη του, ο δικηγόρος-εργοδότης δε δεσμεύεται με κανένα τρόπο απέναντί του. Η εξουσία του στην εργασιακή καθημερινότητα, είναι ανέλεγκτη. Έτσι οδηγούμαστε στα ανεξέλεγκτα ωράρια των 10-12 ωρών, την εργασία ακόμη και το Σαββατοκύριακο, τις υπερβολικά χαμηλές αποδοχές των 700 _ για 11 μήνες, την απουσία ασφαλιστικής κάλυψης από τον εργοδότη, την παντελή έλλειψη δώρων εορτών και επιδομάτων που αναγνωρίζει το εργατικό δίκαιο. Σε αυτά ως προστεθεί και η απόλυση, η οποία ενώ στους λοιπούς εργαζόμενους συνεπά-

γεται αποζημίωση και μπορεί να ελεγχθεί για ακυρότητα, στους δικηγόρους αποτελεί απλά μία ανακρίβωση, συνήθως αυθημερόν, για ολοκλήρωση της συνεργασίας.

ΑΣΚΗΣΗ: ΑΝΑΓΚΑΙΑ... ή ΑΠΛΑ ΒΟΛΙΚΗ;

Φυσικά το καθεστώς αυτό δε θα λειτουργούσε το ίδιο εύκολα, αν δεν υπήρχε και μία λύση ακόμη πιο συμφέρουσα οικονομικά, πιο ευέλικτη, πιο πρόθυμη να υπαναχωρήσει από τις απαιτήσεις της...η τεράστια μάζα των ασκούμενων δικηγόρων! Απόφοιτοι Νομικής στο μεταίχμιο του δικηγορικού επαγγέλματος, που δε θεωρούνται αρκετά ικανοί για να υπογράψουν τα δικόγραφα, αλλά θεωρούνται αρκετά ικανοί για να τα συντάξουν άνευ πληρωμής. Που θεωρούνται απλά μαθητευόμενοι - άρα 300 € για

τα έξοδά τους είναι αρκετά - αλλά εξομοιούνται ακριβώς οι ασφαλιστικές τους εισφορές στα Ταμεία Νομικών και Προνοίας με αυτές των υπολοίπων δικηγόρων (μπορούν όμως να μείνουν ανασφάλιστοι). Που δεν είναι εργαζόμενοι, αλλά είναι υποχρεωμένοι να διεκπεραιώνουν κάθε νομική και εξωνομική υπόθεση που τους αναθέτει ο εργοδότης τους. Που πρέπει να είναι ευγνώμονες στο δικηγόρο που τους μπει στη γνώση του επαγγέλματος, μια «γνώση» της οποίας το περιεχόμενο είναι αδύνατο εν τέλει να προσδιοριστεί, πόσο μάλλον όταν οι υποτιθέμενες «υποδείξεις» του εργοδότη ('διδάσκοντα δικηγόρου') παραμένουν στην ουσία τους ανέλεγκτες.

Στην πραγματικότητα η άσκηση αποκτάει τον απόφοιτο Νομικής από τα επαγγελματικά και εργασιακά του δικαιώματα: οι υποχρεώσεις του είναι ίδιες και περισσότερες από αυτές ενός δικηγόρου εγγεγραμμένου στο σύλλογο, αλλά τα δικαιώματά του δεν κατοχυρώνονται πουθενά. Ένας ασκούμενος καλύπτει όλες τις τρέχουσες ανάγκες ενός γραφείου, από γραμματειακές ελλείψεις και κούριερ, έως καθαρά δικηγορικές εργασίες. Είναι συχνές άλλωστε οι περιπτώσεις όπου οι ασκούμενοι λειτουργούν ως μοχλός πίεσης προς τους μισθούς των έμμισθων συναδέλφων τους, καθώς υπάρχουν γραφεία τα οποία λειτουργούν μόνο με ασκούμενους, στη θέση γραμματέων και δικηγόρων! Επιπλέον, η άσκηση συντελεί στην αποδοχή των πλέον δυσμενών όρων εργασίας ως 'φυσικών νόμων', ήδη από πολύ νωρίς, έτσι ώστε να αποτελέσουν οι ασκούμενοι ένα πρόθυμο φυτώριο του νέου μοντέλου δικηγορίας, πλήρως εγκλωβισμένοι σε μια σκληρή εργασιακή ιεραρχία.

Αυτό το καθεστώς επισφραγίζεται από τις εξετάσεις για την απόκτηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος. Έστω και αν τα ποσοστά αποτυχίας είναι (υπό την απειλή των αντιδράσεων) περιορισμένα, η ύπαρξη αυτών των εξετάσεων αρκεί για να αποστοιχίσει το πτυχίο από τα επαγγελματικά δικαιώματα που θα έπρεπε να κατοχυρώνει και για να επισημάνει στους ασκούμενους την αντίληψη ότι επιτέλους θα γίνουν δικηγόροι, εάν κριθούν ικανοποιητικές οι «γνώσεις» που απέκτησαν από την άσκηση.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΜΜΙΣΘΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Όσον αφορά τα ασφαλιστικά δικαιώματα, οι έμμιστοι «συνεργάτες» και οι ασκούμενοι αποτελούν τους πλέον πληττόμενους του κλάδου. Παρά το γεγονός ότι εργάζονται για κάποιον άλλο δικηγόρο, καλούνται να καταβάλλουν οι ίδιοι το 100 % των ασφαλιστικών εισφορών. Αυτό για τους μεν έμμισθους δικηγόρους συντείνει στην αδυναμία τους να ανοίξουν δικό τους γραφείο, καθώς από τους 11 ή 12 μισθούς υποχρεούνται να αποδίδουν τους 2 τουλάχιστον στα Ταμεία, για τους δε ασκούμενους, σημαίνει συχνά ότι θα μείνουν ανασφάλιστοι για 18 και πλέον μήνες! Παράλληλα, οι έμμιστοι δικηγόροι ανήκουν κυρίως στους μετά το '93 ασφαλισμένους, οι συντάξεις για τους οποίους προβλεπταν (προτού τις τελευταίες αλλαγές στο ασφαλιστικό και τα νέα μέτρα κυβερνησης) να αγγίζουν τα 450 _! Οστόσο, το πλέον επιβαρυντικό είναι ότι το ύψος των εισφορών υπολογίζεται όχι βάσει της εισφοροδοτικής ικανότητας των έμμισθων, αλλά βάσει των ετών δικηγορίας τους. Ως αποτέλεσμα, άνισα εισοδήματα οφείλουν ίσες εισφορές, με τη διάκριση εργοδότη και εργαζόμενου, να απουσιάζει επιδεικτικά από το σύστημα υπολογισμού των εισφορών.

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ...

Είναι προφανές ότι ο ΔΣΑ δεν προτίθεται να κινητοποιηθεί προς βελτίωση της κατάστασης. Ακόμη και όταν οι υπόλοιποι δικηγορικοί σύλλογοι καλούσαν σε κινητοποιήσεις και απεργίες ενάντια στην επιβολή Φ.Π.Α., ο ΔΣΑ μέσω της ηγεσίας του διαπραγματευόταν με την κυβέρνηση, διέλυε τις συνελεύσεις και υπονόμειε κάθε προσπάθεια για αντίσταση στη χειροτέρευση των συνθηκών του κλάδου! Η πλειοψηφία των παρατάξεων του ΔΣΑ κωφεύει, εμμένοντας στον Κώδικα περί Δικηγόρων, που δεν αναγνωρίζει την υπαλληλική σχέση ενός δικηγόρου με άλλον δικηγόρο. Οι προθέσεις του είναι λοιπόν αποδεδειγμένες, όταν τόσα χρόνια παρακολουθεί τη συνεχή χειροτέρευση των όρων εργασίας των έμμισθων δικηγόρων, όταν τους αφήνει έκθετους στην πιο στυγνή

Για τους μετανάστες και το πανεπιστημιακό άσυλο

Η απεργία πείνας των μεταναστών εργατών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, των Αφγανών στα Προπύλαια και η διαμαρτυρία των Παλαιστινίων και των Ιρανών στο ΕΜΠ είναι ο αγώνας των αόρατων ανθρώπων τρίτης κατηγορίας που το τελευταίο που τους απέμεινε να διαφυλάξουν είναι η αξιοπρέπειά τους. Η υποτίμηση της εργατικής δύναμης φαίνεται να ωχρά μπροστά στην υποτί-

μηση της ανθρώπινης ζωής. Η κυβερνητική και ευρωενωσιακή πολιτική καταπίεσης, ελέγχου και περιορισμού έχει ξεκάθαρα εξελιχθεί σε πολιτική εξόντωσης των προσφύγων και των μεταναστών. Και για όσους διατηρούσαν την παραμικρή αμφιβολία ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη ανήγγειλε την όρθωση τείχους στα σύνορα στον Έβρο, με βάση την ισραηλινή τεχνολογία. Μέτρο με μεγάλη

πρακτική σημασία (αύξηση των νεκρών προσφύγων αλλά και της ταρίφας του «ταξιδιού») όσο και συμβολική. Το κράτος εμπεδώνει ξεκάθαρα την αντίληψη ότι οι διωγμένοι και ξεριζωμένοι άοπλοι θεωρούνται απειλή για την εθνική ασφάλεια και κηρύσσει πόλεμο απέναντί τους. Τόσο στα σύνορα, όσο και στο εσωτερικό του. Οι «ειρηνευτικές αποστολές» βέβαια του ελληνικού στρατού ανά τον κόσμο δεν θεωρούνται απειλή, αλλά δόθηκαν υπερασπίζονται απρόσκλητες την ασφάλεια των λαών.

Η αντιμετώπιση των απεργών πείνας είναι απόρροια αυτής ακριβώς της πολιτικής. Πάταξη εν τη γενέσει κάθε φωνής που διεκδικεί. Γιατί αν τολμήσουν οι αόρατοι καταπιεσμένοι να διεκδικούν το δικαίωμα στην ύπαρξη, τότε οι ορατοί καταπιεσμένοι θα συνιστούν μέγιστη απειλή. Σε μια ιστορική σημασίας λοιπόν κουντικής έμπνευσης εκτροπή η κυβέρνηση έστειλε κάθε είδους αστυνομικούς (από ΜΑΤ μέχρι ΔΕΛΤΑ και ΕΚΑΜ) για να καταστείλουν απεργούς πείνας. Πρόσχημα; Το πανεπιστημιακό άσυλο. Το οποίο καταπάτησε η ίδια η κυβέρνηση, με την ενορχηστρωμένη αβανταδόρικη προπαγάνδα των ΜΜΕ. Η κυδαιότητα της παραπληροφόρησης και συκοφάντησης των απεργών πείνας (ότι είναι άρρωστοι, ότι έχουν προκαλέσει φθορές, ότι είναι άνεργοι και κακομοίρηνδες) στόχευε στην εξασφά-

λιση της κοινωνικής συναίνεσης στην καταστολή τους. Και για εμπέδωση της κατάλυσης του ασύλου έσπευσε η Υπουργός Παιδείας την επόμενη μέρα να εξαγγείλει την ουσιαστική κατάργησή του. Η κυβέρνηση επιχειρεί να εξαλείψει κάθε πεδίο ανάπτυξης αγώνων, προκειμένου να προλάβει την εκδήλωση κάθε διεκδίκησης. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, με την κλήση από τον εισαγγελέα για παροχή εξηγήσεων αλληλεγγύων στους απεργούς.

Μπροστά στην αυταρχικοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής εμείς όχι μόνο αντιστάσαστε σε κάθε μέτρο συρρίκνωσης και κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου, αλλά αγωνιζόμαστε για τη διεύρυνσή του, γιατί το άσυλο δεν ανήκει στο υπουργείο και στην κυβέρνηση, αλλά στο λαό.

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ΑΣΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ

Στο μονόδρομο του μνημονίου ν' αντιτάξουμε το μονόδρομο της ανατροπής

Συνέχεια από τη σελίδα 1

δομάτων η κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, οι περαιτέρω αυξήσεις του ΦΠΑ σχεδόν για το σύνολο των βασικών αγαθών και υπηρεσιών (είδη διατροφής, ΔΕΗ, υπηρεσίες από ελεύθερους επαγγελματίες, κ.ο.κ) επιβαρύνουν το λαϊκό εισόδημα οξύνοντας τη λιτότητα και δημιουργώντας μία ασφυκτική καθημερινότητα για ευρείες κοινωνικές ομάδες. Τα μέτρα όμως δεν εξαντλούνται εκεί. Κινούνται περαιτέρω στην κατεύθυνση ριζικής ανατροπής των εργασιακών σχέσεων, έντασης της επισφαλούς και μερικής απασχόλησης ως υποτιθέμενη απάντηση στη ραγδαία αύξηση της ανεργίας, σταδιακής αποχώρησης του κράτους από τη συμμετοχή του στην άσκηση προνοιακής πολιτικής, (βλ. εκπαίδευση, υγεία, ασφάλιση) επιτάχυνσης της ιδιωτικοποίησης των ΔΕΚΟ, ανοίγματος των κλειστών επαγγελματιών (φαρμακοποιοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι) κτλ.

Έτσι, στην απξέντα του ΠΑΣΟΚ μαζί με το πάγωμα των προσλήψεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα μπαίνουν οι υποχρεωτικές μετατάξεις δημοσίων υπαλλήλων, η απόλυση από τις ΔΕΚΟ περίπου 20.000 εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ενώ δεν αποκλείονται και απολύσεις συμβασιούχων αορίστου χρόνου. Οι ελαστικές μορφές απασχόλησης καθιερώνονται και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα επεκτείνοντας εργασιακές σχέσεις που αποτελούν εδώ και δεκαετίες την σκληρή εργασιακή πραγματικότητα για χιλιάδες εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα. Από την άλλη, η υπερίσχυση των επιχειρησιακών έναντι των κλαδικών συμβάσεων, ανοίγει με βεβαιότητα τους ασκούς του Αιόλου για απολύσεις και μειώσεις μισθών και στον ιδιωτικό τομέα. Καταργείται στην ουσία η έννοια των συλλογικών συμβάσεων εργασίας νομιμοποιώντας κάθε είδους αυθαιρεσίες από την πλευρά της εργοδοσίας ενώ παράλληλα με τη σύμβαση μαθητείας η κυβερνητική πολιτική θέτει στο στόχαστρό της τη νεολαία, δεδομένου ότι στα πρότυπα του γαλλικού CPE, προβλέπει 480 ευρώ βασικό μισθό για τα πέντε πρώτα χρόνια εργασίας!

Ακολουθώντας, η κυβερνητική πολιτική προωθεί μεγάλες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα καταργώντας τον αναδιανεμητικό του χαρακτήρα, μετατρέποντάς το από σύστημα αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών σε κεφαλαιοποιητικό, εισάγοντας τη λογική της ανταποδοτικότητας και ενισχύοντας τις διάφορες μορφές ιδιωτικής ασφάλισης. Ο δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας της ασφάλισης εγκαταλείπεται. Η συγχώνευση των ταμείων, η μείωση των συντάξεων, η σώρευση στο ενεργητικό των ταμείων πάσης φύσεως τοξικών ομολόγων όχι μόνο δίνουν παράταση ζωής στα αποθεματικά τους αλλά τα μετατρέπουν σε ωρολογιακές βόμβες που είναι έτοιμες ανά πάσα στιγμή να εκραγούν. Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί από τη μία το ΕΣΥ, με τα χρόνια προβλήματά του (υποχρηματοδότηση, ελλείψεις σε προσωπικό, υποδομές, κτηριακές εγκαταστάσεις κτλ.) από την άλλη ο Καλλικράτης που μεταθέτοντας αρμοδιότητες υγειονομικής περιθαλψης στους ήδη χρεωμένους δήμους θίγει με σαφή τρόπο το δικαίωμα του λαού στη δημόσια και δωρεάν περιθαλψη. Τέλος, στο στόχαστρο μπαίνει και η εκπαίδευση όπου η κυβέρνηση με την αναγνώριση των ΚΕΣ και την ψήφιση του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, αποσυνδέει τα επαγγελματικά δικαιώματα από τα πτυχία διαλύοντας την επαγγελματική προοπτική των αποφοίτων εισάγοντας παράλληλα κριτήρια ιδιωτικοοικονομικής λειτουργίας στα πανεπιστήμια νομιμοποιώντας την ιδιωτική εκπαίδευση.

Σήμερα βρισκόμαστε στο μεταίχμιο του ταξικού πολέμου: τα λαϊκά στρώματα καταλαβαίνουν ότι οι αμυντικοί αγώνες της προηγούμενης περιόδου δεν επαρκούν για να ανακατίσουν την επίθεση του κεφαλαίου. Διαχέεται έτσι η οργή και η αγανάκτηση, αλλά μαζί και μια αμηχανία.

Η κατάσταση αυτή αποτυπώθηκε και στο πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα. Ο πολιτικός χαρακτήρας αυτών των εκλογών ήταν πρόδηλος από την αρχή, όπως επίσης πρόδηλη ήταν και η ανάγκη του

κόσμου να συζητήσει πολιτικά και να εκφράσει την οργή του. Ο δικομματισμός δέχθηκε για πρώτη φορά ένα τόσο ισχυρό πλήγμα, που αποτυπώνεται και στον αριθμό ψήφων που απώλεσε, αλλά και στο γεγονός ότι για πρώτη φορά η πτώση του κυρίαρχου πόλου δεν αντιστοιχεί σε μια σχετική έστω άνοδο του άλλου πόλου. Ταυτόχρονα το κακό αποτέλεσμα του ΛΑΟΣ είναι παράγωγο της στήριξης που έδωσε στο Μνημόνιο.

Το μεγαλύτερο μέρος των ψηφοφόρων στις πρόσφατες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές κατευθύνθηκε προς το άκυρο και την αποχή. Με αυτό τον τρόπο, εκδηλώθηκε μεν η διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια για την πολιτική της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης, την πολιτική δηλαδή του μνημονίου που πλήττει κατάφωρα τα εργαζόμενα στρώματα. Από την άλλη όμως, αντανάκλα τάσεις αποπολιτικοποίησης που υπάρχουν έντονα κυρίως στη νεολαία επίσης αναδεικνύει την απογοήτευση του κόσμου σε σχέση με την αδυναμία της αριστεράς να συγκροτήσει μία πειστική εναλλακτική αντικαπιταλιστική απάντηση εξόδου από την κρίση υπέρ των δυνάμεων της εργασίας.

Σημαντική ήταν όμως και η στροφή των ψηφοφόρων προς την Αριστερά, καθώς η άνοδος ήταν ορατή όχι μόνο στο ΚΚΕ, αλλά και στο ενιαίο μέχρι τις βουλευτικές εκλογές μπλοκ του ΣΥΡΙΖΑ (ΔΗΑΡ-ΣΥΝ/ ΣΥΡΙΖΑ- Μέτωπο Αλληλεγγύης), καθώς και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ που αποτύπωσε αριθμητική και ποσοστιαία άνοδο πολύ μεγαλύτερη από την αναμενόμενη ανεβάζοντας πολύ ψηλά τον πήχη για το σύνολο των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς (97.000 ψήφοι στις 11 από τις 13 περιφέρειες με ποσοστό που προσεγγίζει το 2%, εκλογή περιφερειακών συμβούλων σε 7 περιφέρειες, εξαιρετική παρουσία και εκλογή δημοτικών συμβούλων σε πολλούς δήμους).

Αξιοσημείωτο από την άλλη είναι, καθώς αποτελεί ιδιαίτερα αρνητική εξέλιξη, ότι τα ψηφοδέλτια της Χρυσής Αυγής ξεπέρασαν παντού το 1%, γεγονός το οποίο είναι πολύ ανησυχητικό στο βαθμό που

ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνικής δυσαρέσκειας βρίσκει τρόπο έκφρασης σε ακραίες ομάδες ναζιστικού χαρακτήρα.

Τέλος, να σημειωθεί εδώ ότι το πολιτικό σκηνικό αναδιατάσσεται στην παρούσα περίοδο, με τη δημιουργία νέων κομμάτων- δορυφόρων της κυρίαρχης πολιτικής, όπως το κόμμα της Ντ. Μπακογιάννη και η ΔΗΑΡ με τρόπο βέβαια εντελώς διαφορετικό το καθένα, με αποτέλεσμα, μια τέτοια ανακατάταξη να συνδράμει με τον τρόπο της στην ενδυνάμωση του συνασπισμού εξουσίας, να λειτουργεί δε ως δεκανίκι της αναδιρθρωτικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Τόσο το αποτέλεσμα των εκλογών όσο και η άνοδος των απεργιακών αγώνων το τελευταίο χρονικό διάστημα αποδεικνύουν ότι τα πλατιά στρώματα αναζητούν έναν άλλο δρόμο. Ο μηχανισμός στήριξης Κυβέρνησης-ΔΝΤ-ΕΕ- δεν είναι μονόδρομος. Η κρίση δεν είναι μόνο μια κρίση χρέους, είναι μια βαθιά κρίση του συστήματος. Στην προσπάθεια τα βάρη της κρίσης να τα πληρώσουν οι εργαζόμενοι και η λαϊκή πλειοψηφία μπορούμε να βροντοφωνάξουμε: την κρίση να πληρώσει το κεφάλαιο. Στηρίζουμε ένα διαφορετικό πολιτικό πρόγραμμα αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης διεξόδου από την κρίση για τη δημιουργία ενός δυναμικού κινήματος ανατροπής που θα καλεί σε στάση πληρωμών τώρα και διαγραφή του χρέους, έξοδο από την ΟΝΕ και την ευρωζώνη, εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις-απαγόρευση των απολύσεων, φραγή στην έξοδο κεφαλαίων και αύξηση της φορολογίας στο μεγάλο κεφάλαιο. Τη στιγμή που η συμμαχία Πασοκ-ΝΔ-Λαος και ιμπεριαλιστικών οργανισμών (ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Ένωση) εκδηλώνει την πιο βάρβαρη επίθεσή της στον κόσμο της εργασίας, ακόμη και η πιο μικρή επιμέρους νίκη, μπορεί μόνο να επιβληθεί από ένα μαζικό κίνημα που θα απειλήσει με ανατροπή, τη συνολική κυριαρχία του και θα ανοίξει το δρόμο για την αντικαπιταλιστική προοπτική!

Το Μνημόνιο, ο νόμος και το Σύνταγμα

Η ίδια η κύρωση του Μνημονίου για το «μηχανισμό στήριξης της εθνικής οικονομίας» με τον ν. 3845/ 2010 αποτέλεσε την είσοδο σε μια γενικευμένη συνταγματική κρίση. Παρά το ότι η πλειοψηφία των συνταγματολόγων είναι ιδιαίτερα φειδωλή στις κρίσεις της, η έκταση του φαινομένου είναι εξαιρετικά επικίνδυνη.

1. Αντισυνταγματική κύρωση διεθνούς σύμβασης.

Με δεδομένη τη θέση ότι το Μνημόνιο αποτελεί διεθνή συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα, την Ε.Ε. και το Δ.Ν.Τ., η κύρωσή του στην ελληνική Βουλή (όπως δέχονται άλλωστε και έγκυροι συνταγματολόγοι) θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί ως κύρωση διεθνούς σύμβασης κατά το άρθρο 28 Σ και να γίνει με πλειοψηφία τουλάχιστον 180 βουλευτών και όχι 172, όπως συνέβη τον Μάιο του 2010.

Επίσης, με κατοπινή διάταξη του ν. 3847/ 2010 αντικαταστάθηκε η υποχρέωση του Υπουργού Οικονομικών να φέρνει τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει στη Βουλή προς κύρωση με το «εισάγει στη Βουλή προς ενημέρωση» (∴).

Τώρα, ως προς την ουσία του κυρωτικού νόμου 3845/ 2010.

2. Κατάργηση της συλλογικής αυτονομίας στον ιδιωτικό τομέα.

Οι διατάξεις του καταργούν ουσιαστικά τη συλλογική διαπραγμάτευση στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Με το άρθρο 2 παρ. 7 του νόμου επιτάσσεται η δυνατότητα οι επιχειρησιακές συμβάσεις να καπσιχούν των κλαδικών και οι κλαδικές της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης στον ιδιωτικό τομέα. Καταργείται έτσι το ελάχιστο όριο της παραπάνω κλίμακας σύμβασης ως διασφαλιστικό του εργαζομένου, η περίφημη δηλαδή αρχή της έννοιας υπέρ

του εργαζομένου, η οποία κατοχυρώνεται ως ουσιαστικό περιεχόμενο της συλλογικής αυτονομίας/ διαπραγμάτευσης (άρθρο 22 παρ. 2 Σ) αλλά και της ίδιας της συνδικαλιστικής ελευθερίας, όπως αυτή κατοχυρώνεται κατά το άρθρο 23 παρ. 1 Σ και Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (98/ 1949 κ.α.).

Αξίζει εδώ να επισημανθεί ότι και σε περιπτώσεις του παρελθόντος (π.χ. 1983, Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του 1985 κλπ) είχε ανασταλεί η δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης, η οποία να παρέχει περισσότερα από όσα όριζε ο νόμος και τα δικαστήρια επιδεικτικά είχαν δικαιώσει αυτές τις νομοθετικές παρεμβολές για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης και προς διαφύλαξη «πέρτερου δημοσίου συμφέροντος». Τώρα, όμως δεν ανατρέπεται μόνο συγκυρικά η συλλογική αυτονομία και αυτορρύθμιση αλλά

διαλύεται η ραχοκοκκαλιά του όλου οικοδομήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων, η αρχή της εύνοιας, στην πράξη ο βασικός μηχανισμός στήριξης του υφιστάμενου Εργατικού Δικαίου.

3. Κατάργηση της συλλογικής αυτονομίας και των συλλογικών συμφωνιών στο δημόσιο τομέα.

Επίσης, οι μονομερείς περικοπές αποδοχών στο δημόσιο τομέα κατά τις διατάξεις του ν. 3845/ 2010 καταστρατηγούν και εν τέλει παραβιάζουν τη συλλογική διαπραγμάτευση των δημοσίων υπαλλήλων και γενικότερα των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και ειδικότερα το δικαίωμά τους να διαπραγματεύονται τις αποδοχές τους και να συνάπτουν συλλογικές συμφωνίες με το κράτος (άρθρο 22 παρ. 3 Σ, 154 και 155 ΔΣΕ). Το ήδη συρρικνωμένο δικαίωμα των εργαζομένων στο

δημόσιο στη συλλογική διαπραγμάτευση έρχεται ουσιαστικά να καταργηθεί εντελώς.

4. Κατάργηση ασφαλιστικών και περιουσιακών δικαιωμάτων.

Περαιτέρω, η κατάργηση της 13ης και της 14ης σύνταξης, πέρα από τον γενικότερο χαρακτήρα τους ως κοινωνικών παροχών, συνιστά και προσβολή αμιγώς περιουσιακών δικαιωμάτων για τα οποία έχουν καταβληθεί οι σχετικές εισφορές και υποχρεώσεις, κατά το 1ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, όπως έχει δεχθεί σε ανάλογες περιπτώσεις το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο Στρασβούργο).

5. Κατάργηση της ίσης μισθολογικής μεταχείρισης

Επίσης, δημιουργούνται διαφορετικά/άνισα καθεστώτα εργαζομένων αφού κατά την διάταξη άρθρου 2 παρ. 6 του ν. 3845/ 2010 είναι δυνατόν οι νεοδιοριζόμενοι να αμοιβονται με αποδοχές κατώτερες του βασικού μισθού της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. Πρόκειται για το αντίστοιχο του νόμου για την «πρώτη απασχόληση» που δημιούργησε σάλο στη Γαλλία πριν από μερικά χρόνια Είναι προφανές ότι διακυβεύεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης (άρθρο 4 παρ. 1 Σ και 22 υποπαρ. Β' Σ) και μάλιστα με γνώμονα όχι τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας αλλά την «ανταγωνιστικότητα» δηλ. τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών. Ήδη, ετοιμάζονται νομοθετικά μέτρα για την τοπική υπέρβαση των συλλογικών ή νόμιμων κατώτατων ορίων αποδοχών σε περιοχές «αυξημένης ανεργίας» κλπ.

6. Συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και του κοινωνικού κεκτημένου

Τίθεται ένα γενικότερο ζήτημα πέρα από τις επιμέρους επισημάνσεις με αφορμή τις διατάξεις του κυρωτικού νόμου του Μνημονίου. Βασική αρχή του ισχύοντος Συντάγματος αποτελεί η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου (άρθρο 25 παρ. 1 Σ).

Παρά το ότι από κάποιες πλευρές υποστηρίζεται ότι η αρχή του κοινωνικού κράτους δεν έχει ουσιαστικά δε-

σμειτικό περιεχόμενο και δεν παράγει αγωγίμες απαιτήσεις για ένα ορισμένο όριο αποδοχών και κοινωνικών παροχών, παραμένει αναμφισβήτητο το γεγονός ότι η κατάργηση παροχών (όπως τα Δώρα και Επιδόματα Πάσχα και Χριστουγέννων), παρασχεθεισών σε μακρά διάρκεια και μάλιστα ήδη από τη δεκαετία του 1920 (κυβερνήσεις Βενιζέλου κλπ) θέτει σε άμεσο κίνδυνο το «κοινωνικό κεκτημένο» ως ένα ελάχιστο και επί μακρό χρόνο ασκούμενο δικαίωμα σε κάποιες κοινωνικές και εργασιακές παροχές.

Η πλήρης ανατροπή του κοινωνικού κεκτημένου οδηγεί σε ένα νεοφιλελεύθερο/καπιταλιστικό μεσαίωνα όπου το κοινωνικό κράτος δεν ανατρέπεται απλώς αλλά η καταργήσή του διακηρύσσεται δημόσια από τον νομοθέτη ότι αποτελεί δημόσια πολιτική αρετή.

7. Πορεία προς μια πειθαρχημένη «ολοκληρωτική» δημοκρατία

Από την άλλη πλευρά η ευρεία εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να λαμβάνει μέτρα μέσω διαταγμάτων, η μετατροπή του κοινοβουλίου σε μηχανισμό αναστολής του Συντάγματος και η παράκαμψη της ίδιας της κυβέρνησης από μηχανισμούς μυστικοσυμβούλων γύρω από τον Πρωθυπουργό αποτελούν ορατές διαστάσεις μιας τάσης «ολοκληρωτικής» μετάλλαξης της αστικής δημοκρατίας. Το καθεστώς θωρακίζεται όλο και περισσότερο απέναντι στον λαϊκό έλεγχο και στην άσκηση δημόσιας πολιτικής και είναι πλέον ή βέβαιο ότι αυτό θα σημάνει αργά ή γρήγορα και την προσθήκη ισχυρών νέων κατασταλτικών μέτρων σε βάρος των κοινωνικών αντιδράσεων.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν τη βαθεία κρίση της αστικής δημοκρατίας, η οποία στην ουσία λειτούργησε μόνον όταν υπήρχε ένας ταξικός συσχετισμός δύναμης που έτεινε προς την εξισορρόπηση και το κοινωνικό συμβόλαιο «(στη χώρα μας μεταξύ 1975 και 1990 σε γενικές γραμμές). Η ίδια η λογική των «πατέρων του ελληνικού Συντάγματος» το 1975 να επιτευχθεί ένας ελάχιστος κοινωνικός συμβιβασμός σήμερα ανατρέπεται. Και ίσως τα χειρότερα δεν τα έχουμε ακόμη δει.

ΕΜΜΙΣΘΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ – ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Μία ήδη δυσοίωνη πραγματικότητα στην περίοδο της κρίσης...

Συνέχεια από τη σελίδα 5

εκμετάλλευση και στην πιο σκληρή εργοδοτική αυθαιρεσία, όταν αμαχητί επέτρεψε την επιβολή Φ.Π.Α. στις δικηγορικές υπηρεσίες, σαν η προσφυγή στη δικαιοσύνη να ήταν είδος πολυτελείας... Σε κάθε περίπτωση, η συνύπαρξη εργοδοτών και εργαζομένων δικηγόρων, οι οποίοι αναγκαστικά έχουν ανηκρούμενα συμφέροντα, σε ένα σύλλογο, καθιστά δομική την αδυναμία του να παρέμβει ουσιαστικά υπέρ της πληττόμενης πλευράς.

Η κατάσταση επίσης δεν θα λυθεί με την πάροδο των ετών - αντίθετα θα επιδεινώνεται όσο δεν υπάρχει καμία αποτελεσματική διεκδίκηση των πληττόμενων στρωμάτων της δικηγορίας για καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Έχει καταστεί σαφές, ότι δεν υπάρχει κάποιο μόρφωμα που να μπορεί και να θέλει να υπερασπιστεί τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα των μισθωτών και ασκούμενων δικηγόρων. Να εξασφαλίσει δηλαδή, ότι για όσο χρονικό διάστημα ένας δικηγόρος απασχολείται σε κάποιον άλλο, αυτό δε θα γίνεται σε συνθήκες απόλυτης εργασιακής ανασφάλειας και στυγνής εκμετάλλευσης, αλλά αντίθετα, θα μπαίνουν κάποια πραγματικά όρια στην εξουσία του δικηγόρου που τον απασχολεί. Δεν υπάρχει κάποιο τέτοιο μόρφωμα, γιατί οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, όλοι εμείς που υφιστάμεθα αυτήν την εκμετάλλευση και θεωρούμε πως τίποτα ποτέ δε μπορεί να αλλάξει και απλά πορευόμαστε, ελπίζοντας πως δε θα είμαστε εμείς αυτοί που θα ακού-

σουμε τη φράση «ευχαριστώ πολύ για τη συνεργασία, δε θα σε χρειαστώ άλλο», έχουμε προσπαθήσει μέχρι τώρα ατομικά να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπειά μας. Η κοινή προσπάθεια, αντί της ατομικής διαπραγμάτευσης, είναι η μόνη λύση που όντως δύναται να φέρει αποτέλεσμα, ακριβώς επειδή στα συλλογικά προβλήματα, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όλοι, δεν υπάρχουν εν τέλει ατομικές λύσεις.

Είναι προφανής η αναγκαιότητα να αποκτήσουμε, ως ασκούμενοι και έμμισθοι δικηγόροι, τη δική μας φωνή, μέσα από ένα φορέα που θα συσπειρώνει, θα εγγυάται την εφαρμογή των κεκτη-

μένων που ως τώρα παρέμεναν απλές εξαγγελίες και θα αποτελεί την έκφραση νέων διεκδικήσεων για τη διαρκή βελτίωση της θέσης του δικηγόρου, δημιουργώντας δρόμους συνεργασίας και συλλογικής δράσης. Δρόμους που θα μπορέσουν επιτέλους να εξασφαλίσουν την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, αντί για την απλή διαπίστωση της συρρίκνωσής τους. Τίθεται λοιπόν επιτακτικά ως προτεραιότητα, η δημιουργία συλλογικής - σωματείου που θα αναδείξει τα προβλήματα των εμμισθών και ασκούμενων δικηγόρων και θα προσπαθήσει μέσα από τη συλλογική δράση να πετύχει τη βελτίωση της εργασιακής καθημερινότητας.

υποψήφιοι
**Εναλλακτική Παρέμβαση
Δικηγόρων Αθήνας**

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΔΥΘΕΙ ΤΟ **ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ** ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΛΕΥΚΟ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας | www.epda.gr